

POBIELAĆ (6) *vb impf*

o oraz e jasne (*Cn e pochylone*).

praes 1 sg pobielâm (4). \diamond *3 pl* pobielają (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. pobielić.

Czynić białym; malować na białe; tynkować; albare, dealbare Mącz, Cn; candere, candicare, gypsare Mącz; albarii operis nitore decorare, candefacere, candidare, candificare, creta dealbare, crustare gypso, inalbare, incretare, incrustare (tectorio), inducere (parieti) calcem a. marmor a. tectorium, loricare parietes marmorato a. opere tectorio, ruderare, trulissare Cn (6) : Albarium. Pobelanie tá białość którą pobieláyą. Mącz 6c; Candico, idem quod Candeo, Bielę/ Pobelam. Mącz 33b; Gypsum, [...] Kretá którą tynkuyą ściány. Gypso, Pobelam, tynkuyę. Mącz 150d, 6c, 78c; [Volck Rrrv].

pobielać co czym (1): Peniculum sive penicillum tectorium, Naczynie [= narzędzie] którym mury pobieláyą Mącz 289d.

Synonim: tynkować.

Formacje współrdzenne cf BIELEĆ.

Cf POBIELANIE, POBIELANY

MMk, MP